

Prazan lonac

Jednom davno, kineski car je najavio natjecanje kako bi pronašao idućeg vladara zemlje. Stario je i nije imao sinova koji bi preuzeli prijestolje. (Tada je bilo drugačije i samo je dječak mogao vladati zemljom.)

Kralj je volio uzgajati biljke. Stoga je najavio da će svaki dječak koji želi biti car morati doći u palaču i uzeti kraljevsko sjeme. Za šest mjeseci, dječak koji uzgoji najbolju biljku pobijedit će na natjecanju. On će biti sljedeći koji će sjediti na prijestolju.

Svaki dječak u Kini bio je presretan! Svaki je bio siguran da će ON biti pobjednik! Dječaci su posvuda ponosno hodali, kao da su pobjednici. Majke i očevi također su bili uzbuđeni. Sigurno bi bilo sjajno živjeti u palači!

Jedan dječak, po imenu Jun, bio je tih. Znao je da je dobar u uzgoju biljaka. Svatko u njegovom selu je želio njegove dinje, snježni grašak, njegov mali kukuruz. Cijelo ljeto Jun je naporno radio na čupanju korova ili premješanju biljaka kako bi mogle bolje rasti.

Na veliki dan dijeljenja kraljevskog sjemena, u palaču je došlo mnoštvo dječaka. Jun je bio jedan od tih dječaka. Svaki je dječak kući odnio svoje kraljevsko sjeme.

Kod kuće je Jun izvadio dobar lonac. Na dno je odložio veliko kamenje. Preko njih je postavio manje kamenje. Ostatak lonca je napunio bogatom crnom zemljom. Zatim je napravio rupu na vrhu, duboku oko jedan centimetar. Naposljetku, pažljivo je utisnuo je kraljevsko sjeme u rupu i prekrio ga zemljom.

Sljedećih nekoliko dana Jun je svaki dan zalijevao svoj sjeme. Diljem Kine dječaci su radili istu stvar. Svaki je pazio na svoj lonac. Kada će se pojaviti prvi mali zeleni list? Dan za danom, Jun je gledao i čekao.

Chen je bio prvi dječak u Junovom selu koji je rekao da mu je niknuo zeleni list. Njegove su vijesti dočekane s velikim veseljem. Chen je na sav glas rekao da zna da će biti kralj!

Han je bio sljedeći koji je rekao da mu u loncu raste mala zelena biljka. Onda je to bio Wong. Jun nije znao zašto u njegovom loncu nije bilo male biljke. Nitko od drugih dječaka nije mogao uzgajati biljke tako dobro kao on! Ali ipak, Junovo sjeme nije izraslo.

Ubrzo su iz lonaca po cijelom selu iskočile klice. Dječaci su premjestili svoje lonce vani kako bi mali listovi mogli još više narasti na suncu. Mnogi su cijelo vrijeme čuvali svoj dragi lonac. Pa, Junu se činilo da je svaki dječak, koji je posadio sjeme, imao klicu. Svaki dječak, samo ne on.

Pažljivo je izvadio sjeme i premjestio ga u drugi lonac. U novi lonac stavio je najbolju i najbogatiju crnicu iz svog vrta. S velikom pažnjom stavio je kraljevsko sjeme na vrh. Jun je svaki dan promatrao lonac, dodajući tu i tamo malo vode. Ali ipak, njegovo sjeme nije izraslo.

Snažne, moćne biljke ubrzo su se dizale iz lonaca o kojima su se brinuli drugi dječaci u Junovom selu. Nažalost, Jun je hodao pognute glave. Ostali dječaci su mu se smijali. Kad bi nešto bilo prazno, rekli bi da je "prazno kao Junov lonac". Jun je još jednom premjestio svoje sjeme. Ovaj put je uzeo malo sušene ribe i napravio od nje prah. Sipao je prah da pognoji zemlju. Ipak, čak ni tada, Junovo sjeme nije izraslo.

Prošlo je šest mjeseci. Došao je dan kada su svi dječaci trebali donijeti svoje biljke u palaču da budu ocijenjene. Chen, Han, Wong i stotine drugih dječaka čistili su svoje lonce sve dok nisu zasjale na suncu. Pažljivo su obrisali svaki zeleni list. Obukli su se u svoju najbolju odjeću. Majke i očevi hodali su uz svoje sinove kako bi pomogli u držati biljke kako se ne bi prevrnule.

"Što da radim?" zavapio je Jun majci i ocu dok je gledao kroz prozor. Ostali dječaci su s ponosom hodali do palače. "Moj lonac je prazan! Moje sjeme nije izraslo!"

"Donesi kralju svoj lonac, takav kakav je", rekao je njegov otac. "Tako je", rekla je Junina majka. "Učinio si najbolje što si mogao."

Lica crvenog od srama, Jun je nosio svoj prazan lonac na putu do palače. Pored njega su prolazili sretni dječaci koji su jedva mogli držati svoju veliku biljku.

U palači su se svi dječaci postrojili. Držeći svoje velike, snažne biljke ispred sebe, čekali su ocjenjivanje. Kralj je, u svom bogatom svilenom ogrtaču, polako hodao niz liniju. Gledao je svaku biljku s praznim izrazom lica. Kad je došao do Juna, namrštio se i rekao: „Što je ovo? Donio si mi prazan lonac?"

Jun se suzdržavao da ne zaplače. "Ako dozvolite, Vaše Veličanstvo!" rekao je Jun, "Dao sam sve od sebe. Posadio sam kraljevsko sjeme u najbolje tlo koje sam mogao pronaći. Držao sam ga mokrim i gledao ga svaki dan. Kako sjeme nije izraslo, premjestio sam ga u novo tlo, pa sam ga premjestio čak i treći put. Ali jednostavno nije naraslo!" Jun je spustio glavu. "Žao mi je."

"Hmm", rekao je kralj. Okrenuvši se kako bi svi mogli čuti, zaurloao je: "Ne znam odakle su svi ovi drugi dječaci nabavili sjeme. Nema šanse da išta izraste iz sjemena koje sam vam dao. A to je zato što su sve te sjemenke bile kuhane! Iz njih ne može izrasti nijedna biljka!"

I nasmiješio se Junu.